

EL LLENGUATGE

No tots els verbs són del primer grup (II)

3/X/1976

En el nostre comentari d'ahir assenyàvem la tendència a la formació i a l'ús de verbs nous del primer grup, en detriment indegut dels ja existents i pertanyents als altres grups o conjugacions. Dins d'aquesta tendència es podria incloure el cas que consisteix en l'ús erroni de compondre en lloc de compondre. El verb compondre existeix i és perfectament correcte, però té un significat molt especialitzat que n'ha de comportar un ús limitadíssim. La composició musical, artística, literària, tipogràfica, la composició de les parts que formen un tot, la de l'aspecte físic de les persones, la que consisteix en un acord amb algú, etc., és a dir, la totalitat de les accions habituals que s'hi relacionen, s'han d'expressar per mitjà del verb compondre i no de compondre.

Un altre cas digne d'assenyalar és el que formen influenciar i influir, tots dos correctes, però amb un sentit no exactament igual i, especialment, amb un règim diferent. Influenciar és un verb transitiu, que significa «exercir la seva influència». Influir, en canvi, és un verb intransitiu, usat amb complements introduïts per una preposició, normalment sobre o bé a, i significa «produir un efecte en algú o alguna cosa». Ex: Aquells fets van influir sobre la meua decisió.

Hi haurien d'afegir, encara, la novetat que consisteix a usar «visionar» en lloc de veure, quan es tracta de pel·lícules, programes de televisió, etc. Creiem que caldria mirar-s'hi una mica, abans de decidir-se a donar bel.ligerància a formes com aquestes; si no, acabarem dient «obstruccionar» en lloc de obstruir, «aparicionar» en lloc de apareixer i «assumpcionar» en lloc de assumir, ara que tanta gràcia ens feia de fer servir aquest darrer verb.

ALBERT JANE